

บทที่ 6

บทสรุป ปัญหาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

“การบริหารงานบุคคล” เป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง ซึ่งแยกออกมาจากศาสตร์ การบริหารสามารถใช้เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ทราบถึงแนวทางที่จะใช้ประโยชน์สูงสุดจากบุคคลได้อย่างไร ซึ่งการบริหารงานจะบรรลุเป้าหมาย และการดำเนินงานด้านต่าง ๆ จะกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าหากมีระบบข้อมูลบุคลากรที่ถูกต้องสมบูรณ์ ทันสมัย ให้ผู้บริหารระดับต่าง ๆ ใช้ประกอบการพิจารณาการตัดสินใจ การวิจัยนี้ได้ใช้ แบบจำลองข้อมูลที่ได้ออกแบบไว้แล้วโดย คุณจินดารัตน์ วิเศษเรืองโรจน์ ในวิทยานิพนธ์เรื่อง [1] “การพัฒนา โมเดลของข้อมูล สำหรับงานบริหาร ฝ่ายบุคลากรของมหาวิทยาลัย” ในปี พ.ศ. 2535 ซึ่งได้ทดลองสร้างต้นแบบไว้ด้วย แต่อย่างไรก็ตามต้นแบบนี้ยังขาดการจัดการในเรื่องของระบบความปลอดภัย และนโยบายที่ชัดเจนในการกำหนดบทบาทของผู้ใช้ให้เหมาะสม และให้สิทธิในส่วนที่ผู้ใช้เกี่ยวข้องเท่านั้น นอกจากนี้ยังขาดระบบการทำสำรองข้อมูล เพื่อเตรียมการป้องกัน และแก้ไข ในกรณีที่ข้อมูลอาจถูกทำลายได้

ดังนั้นจึงได้ทำการออกแบบระบบการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล โดยการแบ่งประเภทของผู้ใช้ หรือระดับของสิทธิที่ผู้ใช้จะได้รับ ซึ่งใช้หน้าที่การทำงานของผู้ใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง และได้บังคับมุมมองข้อมูลของผู้ใช้แต่ละคนด้วยการสร้างวิว และพัฒนาระบบนี้ให้มีรายละเอียดต่าง ๆ ภายใต้ระบบการจัดการฐานข้อมูลแบบเชิงสัมพันธ์ของออรากูเคิล จากการทดสอบระบบที่สร้างขึ้นมานี้ สามารถทำการบันทึก และสืบค้นข้อมูล ได้มากขึ้นตามสิทธิที่ผู้ใช้ได้รับมา และมีการดูแลรักษา รายละเอียดของข้อมูลต่าง ๆ ผ่านทางจอภาพ และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น การสร้างผู้ใช้งานอัตโนมัติ การถอนสิทธิผู้ใช้อัตโนมัติ การล้างข้อมูลของบุคลากรที่ไม่ใช้งานแล้วเก็บไว้เป็นแฟ้มข้อมูล ประวัติศาสตร์ การสำรองข้อมูล และการเรียกคืนข้อมูล เป็นต้น ซึ่งสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

ปัญหา และข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากระบบงานที่เกี่ยวกับบุคลากรนั้นต้องอาศัยข้อมูลบางอย่างมาจากระบบอื่น ๆ เช่น ต้องการข้อมูลของห้องทำงานของบุคลากร ซึ่งถ้าหากระบบอื่นนั้นมีการเปลี่ยนแปลง ก็อาจจะมีผลกระทบต่องานของระบบบุคลากร ที่จะต้องแก้ไขให้ใช้งานกับระบบดังกล่าวได้

2. ในระบบงานเดิมนั้นมีการกำหนดคอลัมน์บางคอลัมน์ เป็นรหัสที่ถูกจัดอย่างเป็นโครงสร้าง กล่าวคือ มาจากแอตทริบิวต์ที่นำมาต่อกัน (concatinated attributes) ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดเนื้อที่ในการเก็บข้อมูล แต่ในการทำงานจำเป็นต้องใช้ฟังก์ชันภายในเอสคิวแอล ที่จะแยกส่วนของตัวอักษร หรือสายอักขระ (string) ดังนั้นควรหลีกเลี่ยงลักษณะเช่นนี้ โดยควรกำหนดให้ส่วนต่าง ๆ ของรหัสนั้นแยกกัน นอกจากนี้รหัสต่าง ๆ ที่ใช้ในระบบ เช่น รหัสแทนภาควิชา คณะ ฯลฯ ควรมีการกำหนดให้สอดคล้องเป็นมาตรฐานเดียวกัน ในทุกระบบทั้งมหาวิทยาลัยจะช่วยให้เกิดประโยชน์เต็มที่

3. ระบบนี้ได้พัฒนามาจากระบบปฏิบัติการคอส ซึ่งไม่รองรับการทำงานแบบระบบหลายผู้ใช้ (multiuser system) ฉะนั้นถ้าต้องการนำระบบนี้ไปใช้งานจริงอาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมของการทำงานบางอย่าง เช่น ถ้าใช้ระบบแลน (LAN) ก็ต้องเปลี่ยนซอฟต์แวร์ของออร่าเคิล ให้เป็นรุ่นที่สามารถใช้งานกับแลนได้ หรือถ้าจะใช้ระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ (UNIX) ก็ต้องเปลี่ยนรุ่นของซอฟต์แวร์ออร่าเคิลเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังต้องปรับปรุงโปรแกรมบางโปรแกรมที่ใช้งาน เช่น โปรแกรมที่เป็นแบทไฟล์ (bat file) เป็นต้น

4. เนื่องจากระบบที่พัฒนาขึ้นมาได้วิเคราะห์ออกแบบโดยพิจารณาถึงโครงสร้างของมหาวิทยาลัย ซึ่งในที่นี้ได้ใช้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นกรณีศึกษา แต่ไม่ได้พิจารณาถึงระเบียบการปฏิบัติต่าง ๆ ของทางราชการ ซึ่งแต่ละมหาวิทยาลัยนั้นย่อมมีกฎระเบียบแตกต่างกัน ฉะนั้นถ้าหากทางมหาวิทยาลัยใด จะนำระบบนี้ไปใช้งานจริง อาจจะต้องปรับปรุง แก้ไขระบบนี้ เพื่อให้รองรับกฎระเบียบของทางมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ด้วย

5. ควรมีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้เพิ่ม แล้วทำการพัฒนาระบบต่อไป เนื่องจากความต้องการของผู้ใช้นั้นเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย

6. ก่อนนำระบบไปใช้จริงควรทำการทดสอบให้ละเอียด และต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ทั้งทางด้านฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และบุคลากร ซึ่งต้องมีความรู้ความสามารถ ในการใช้งานโปรแกรม อรรถประโยชน์ของออร่าเคิล และต้องรู้ถึงการจัดการ ควบคุม และการปรับปรุงให้ตัวจัดการฐานข้อมูลสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย ฉะนั้นการลงทุนเพื่อที่จะนำระบบไปใช้งานอาจจะเป็นการลงทุนที่ค่อนข้างสูง